

fra de forskjellige Sider at opnaa Enighed om, at denne Lov maa komme ud i den nærmeste Fremtid, idet den efter min Mening vil være til overordentlig stor Gavn for en heldig Udvikling af vort Agerbrug.

Lb. Nielsen: I de Bemærkninger kan jeg være enig med det ærede Medlem, der sidst talte, at der er adskillige Landbrug, jeg kan tilføje mange, der neppe kunne bestaa uden Enge, idet Enghø er Hovedproduktet for disse Agerbrug, og det er derfor en fortaandig Afbenyttelse af Vand er af stor Betydning for dem. I disse Bemærkninger er jeg, som sagt, enig med ham; Spørgsmaalet er kun, hvorledes man paa bedste Maade bringer disse Sætninger til Anvendelse og Udførelse. Jeg kan endog saa gaa saa vidt, at jeg kan sige, at man har Erfaringer fra Selskabet for, at der kan være Tilfælde, hvor der er Trang til at anlægge Blandingskanaler over Andenmands Grund, og hvor der nødvendigvis maa findes Udvei til, at Sligt kan finde Sted, da det i Virkeligheden, hvad der vistnok ogsaa har viist sig, kan staa i den enkelte Mands Magt af forhindre gode og nyttige Ting for Agerbruget. At afhjælpe disse Mangler er det, som § 70 og maasse flere andre Paragrafer i Affnittet om Blands Afbenyttelse sigte til. Den høitærede Indenrigsminister bemærkede med Hensyn til Blandingsmændene, at han var rede til at gaa saa vidt, som han var gaaet, nemlig at overlade Forligsmæglingen til dem, i hvilken Henseende han troede, at deres Virksomhed havde været gavnlig. Deri er der altsaa ingen Forskjel imellem den høitærede Ministers Mening og flere af de Talere, som have havt Ordet, men Forskjellen kommer, naar Spørgsmaalet er, om Blandingsmændene skulle affige Kjendelser. Jeg tror nu, at naar Forligsmæglingen meget ofte er lykkes, har det været, fordi de Paagjældende vidste, at Blandingsmændene havde Kjendelsesretten. Det er paa den Baggrund, at deres Forligsmægling har været saa virksom, som den har været. Jeg maa derfor fremdeles holde paa, at det er en nødvendig Betingelse for min Medvirkning til denne Sag, at Blandingsmandsinstitutionen ikke svækkes. Den høitærede Minister bemærkede lige overfor mig, at Sogneraadet ikke havde Noget med denne Sag at bestille, idet jeg har tilladt mig at udtale, at man muligvis kunde lade Kjendelsen appellere til Sogneraadet istedetfor til Landvæsenkommissionen. Jeg havde en Tørlse deraf, idet jeg talte derom, og jeg tror ogsaa, at jeg udtalte, at det muligvis ikke var den rigtige Vej; men jeg betonebe gjentagne Gange, at Hovedsagen var Hurtighed. Det er muligt, at man kunde finde andre Udveie til at naae det Samme; men jeg kan ikke holde den Bemærkning tilbage, at den Vej er for lang, naar der først skal gaas til Blandingsmændene, og den Paagjældende saa

skal have en Maaned til at appellere i, derefter til Landvæsenkommissionen og tilsidt til Overlandvæsenkommissionen. Det er, som sagt, i mine Tanker en for lang Vej, og det er i det Hele taget en af Manglerne ved den nuværende Blandingslovgivning, at Veien er for lang og sølgelig ogsaa for kostbar. Den høitærede Indenrigsminister bemærkede, at han meget godt kjendte Blandingsmandsinstitutionen, idet han selv havde været Formand for et Sogneraad omkring Aaret 1846.

Jeg tvivler ikke om, at den høitærede Indenrigsminister baade derfra og fra senere Leiligheder har haft Anledning til at lære dette Forhold at kjende; men saavidt han søger sine Erfaringer saa langt tilbage som omkring 1864, vil jeg dog sige, at de Fremfærd, som ere skete siden da, ere meget store ogsaa i Retning af, at de Paagjældende nu ere bedre istand til at føre deres Tanker i Bunden, end de da vare. Dette er utvivlsomt. Forresten ser jeg ikke, at der er kommet noget haardere Angreb paa Lovforslaget end fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). (Sagd: Tak!) Ja, thi naar det ærede Medlem sagde, at Landvæsenkommissionerne bestode af vilkaarlige og ukjendige Mænd, saa vil jeg dog spørge, om det kan gaa an at henlægge saa vigtige Ting, som der her er Tale om i en Kommissions Hænder, der bestaar af vilkaarlige og ukjendige Mænd? Men jeg tør vel antage, at det ærede Medlem ikke mente alle Landvæsenkommissioner over en Bant, at det var Undtagelserne, han talte om. Smidlertid lode hans Ord ikke, som om de skulde gjælde undtagelsesvis, og som sagt det maatte altsaa blive en meget betænkkelig Vej at staa ind paa at lægge saa vigtige Sager i en Institutions Hænder, som man betragter paa den Maade. Der var dog vistnok ogsaa ikke saa lidt Overdrivelse fra det ærede Medlems Side. Men forresten er jeg enig med det ærede Medlem i, hvad der vilde kunne lette Lovens Gjennemførelse, forsaavidt man attraar det, at det var ønskeligt at faae en anden Sammensætning af Landvæsenkommissionerne. Dette er ogsaa Kommissionen gaaet ud fra i sin Betænkning. Den slutter med at sige, at, samtidig med en Forandring af Lovlovgivningen, var det ønskeligt, at der søgtes gennemført en Forandring i Landvæsenkommissionernes Sammensætning. Man har egentlig tænkt sig, at de to Ting skulde gaa for sig Side om Side, og der blev ogsaa foreslaaet noget Lignende i det andet Hing af et æret Medlem fra Lemvigegnen, men Forslaget faldt igjennem. Om det var rigtigt at gjøre det Samme nu, skal jeg ikke indlade mig paa. Hvad jeg vil sige, er, at det for mig gjælder om at faae en hurtig og billig Afgjørelse samtidig med, at man naaer til om muligt at faae saadanne